

Список використаної літератури:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – Київ ; Ірпінь : Перун, 2001. – 1440 с.
2. Гоян О. Я. Основи радіожурналістики і радіоменеджменту : підручник / О. Я. Гоян. – [3-тє. вид., доп.]. – Київ : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008. – 272 с.
3. Інформаційне законодавство України : Інститут Медіа Права [збірник інформаційного законодавства України] / [за ред. В. П. Паліюка, Т. С. Шевченка] ; [упор. Т. Г. Бондаренко]. – Київ, 2009. – 356 с.
4. Костюк Ю. В. Регіональне радіомовлення України : становлення, розвиток, перспективи: автореферат на здобуття наукового ступеня кандидата наук із соціальних комунікацій : спец. 27.00.04. / Ю. В. Костюк. – Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка, Ін-т журналістики, 2015. – 18 с.
5. Пенчук І. Сучасне регіональне радіо / І. Пенчук // Вісник Запорізького державного університету. Філологічні науки; головний редактор В. О. Толок – Вип. 1. – Запоріжжя, 2002. – С. 107–110.

Науковий керівник: к. ф. н., доцент Н. О. Ковтун

ЖАНРОВІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКОЇ ПРОГРАМИ ПРО ТВАРИН (РЕГІОНАЛЬНА ПРОЕКЦІЯ)

В. І. Скубацька

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Нині на телебаченні найбільший контент становлять новини та авторські програми розважального характеру. Для того щоб зацікавити аудиторію, медійники продукують телепрограми на різноманітну тематику. Однією із актуальних й особливо цікавих для глядачів є зоотема, оскільки багато хто з них утримує тварин удома. Про це свідчить дослідження «Reuters Institute», відповідно до якого рейтинг телеканалів зростає, якщо в медіапродукті висвітлюють інформацію про свійських та диких представників фауни [1]. Майже кожен канал, навіть якщо і не має авторського продукту про тварин, то репрезентує зазначену тему в новинах, ранкових рубриках або ж транслює іноземні програми про тваринний світ. Це свідчить про те, що для аудиторії цікава зоопроблематика. Однак на українському телепросторі, зокрема і на Черкащині, бракує фахових програм про тварин, які б допомогли власникам дізнатися про дрсировання, догляд, харчування та інші особливості утримання представників фауни.

Метою статті є аналіз авторської телепрограми про тварин «Вухаті та хвостаті» власного виробництва. Наявність такого медіапродукту в Черкаській області допомагає якомога детально та кваліфіковано поінформувати аудиторію про правильний догляд за тваринами, їхній раціон, контактування з членами сім'ї, ставлення до тварин у родині, стан їхнього здоров'я, характер, особливості утримання представників фауни вдома тощо.

Авторський проект «Вухаті та хвостаті» виготовлений на замовлення Філії ПАТ НСТУ «Черкаська регіональна дирекція». Вищезазначений медіапродукт існує із 2000 року. Тоді ця програма мала назву «Вуса. Лапи. Хвіст». Її засновниками стали Наталія Прончук та Ірина Цимбал, через три роки проект закрили. У 2011 році, з огляду на актуальність зоопроблематики, програму відновили під теперішньою назвою. Ми продовжили започаткований колегами проект, запотребований аудиторією Черкаського регіону.

Для вдалої репрезентації зоопроблематики в авторській програмі ми обрали жанр інтерв'ю, який завдяки системі питань допомагає співрозмовникам подати докладну

інформацію про різних представників фауни у процесі телевізійної програми. Принагідно зазначимо, що немає жодного випуску програми, де б журналісти не запитували компетентних людей, не зверталися до учасників різних подій, не цікавилися думкою оточення про ті чи ті важливі проблеми [4].

Варто зауважити, що обрання провідної форми подання інформації аргументоване особливостями цільової аудиторії, яка звикла до яскравого та динамічного інформування. Основне призначення інтерв'ю в нашій програмі – за допомогою питань розкрити особливості догляду за певною твариною, надати інформацію про їх поведінку з господарем, раціон, стан здоров'я тощо. Так, у випуску № 342 ведуча спершу розповідає про історію виведення собак-рятувальників (лабрадорів і німецьких вівчарок), потім представляє героя програми – Андрія Сороченка, кінолога Черкаського інституту пожежної безпеки ім. Героїв Чорнобиля. У ході інтерв'ю кваліфікований спеціаліст інформує про особливості навчання цих собак пошуково-рятувальним роботам: *«Для того щоб собака могла тривалий час працювати у важких і виснажливих умовах, підбирають сильних і витривалих тварин з хорошими природними даними, гострим чуттям і чудовим слухом, врівноваженим характером, хорошою фізичною підготовкою. Це повинні бути невисокі собаки, близько 50 см в холці, що полегшує їх транспортування і пересування в важкопрохідних місцях»*.

Жанрова форма авторського проекту передбачає наявність кількох складників. Її основа – розмова з героєм, який із власного досвіду розповідає про певну тварину. Зазвичай автор програми порушує такі питання: *чому обрали саме таку породу, вид птахів, гризунів тощо? Який у неї/нього характер? Чи вибагливі вони у догляді? Як тварина ставиться до дітей? Чи обирає у сім'ї одного власника чи слухається всіх членів родини? Чи радите придбати таку собаку у сім'ю?* тощо. Саме відповіді на такі запитання дозволять аудиторії зрозуміти, які проблеми можуть виникнути і як їх мінімізувати чи уникнути, утримуючи таку ж тварину, як у героя програми. Наприклад, у випуску № 312 власниця породи kota курільський бобтейл Альона Нестеренко розповіла про особливості харчування своєї тварини: *«Раціон курільських бобтейлів має складатися переважно із натуральної їжі. Сухими кормами я б не радила годувати цю породу, адже у них дуже вразливий шлунок»*. Окрім власників, особливості догляду за тваринами розкриває експерт – ветеринар або грумер. Наприклад, у випуску програмі № 297 лікар-ветеринар Олексій Чиженко дає поради щодо породи собак ньюфаундленд: *«За рахунок того, що у ньюфаундлендів, як у дуже великої породи, основне навантаження іде на суглоби, можуть виникати такі хвороби, як дисплазія, кульгавість, різні захворювання нижніх кінцівок. Тому господарям дуже важливо звертати увагу на вагу улюбленця, його активність»*. Такі рекомендації у подальшому допоможуть власникам цієї породи уникнути захворювань свого собаки.

Обраний жанр авторського проекту передбачає і використання музичного супроводу. Він впливає на емоційне сприйняття візуалізованої інформації. Вдале поєднання відео та аудіо створює настрій глядачеві. Оскільки програма розважального характеру, то для неї характерна весела музика.

Варто зауважити, що ще одним жанром, який ми використовували для авторської програми, є репортаж, який найбільше, порівняно з іншими, наближений до дійсності, тому що передбачає два основних правила: наочну відеорозповідь про подію і присутність репортера – автора на місці подій [3]. Цей жанр ми застосовували, висвітлюючи виставки котів чи собак, благодійних фестивалів для допомоги безпритульним тваринам. У закадровому тексті використано ті конструкції, які

вплинули на глядача емоційно, наприклад: *«Знайомтеся, це кіт Вася, який сидить на плечі свого господаря і напевно чи не найбільше привертає увагу малечі. Цей вухатий, хоч і приїхав із Сум, проте після довгої дороги аж ніяк не хоче відпочити, а навпаки аби хто погладив, приголубив»*. Відповідно до жанрових вимог, журналіст має бути в центрі подій, наприклад, у випуску програми № 340 ведуча програми робить стендап на фоні рингів, де змагаються собаки: *«Сьогодні наша програма завітала на виставку вухатих та хвостатих. Як змагалися між собою різні породи чотирилапих, давайте зараз поглянемо»*.

Особливістю зазначеного жанру є динаміка. У випуску програми № 285 про чемпіонат собак з аджиліті (спорт через долаття смуги перешкод), ми подали лайф, щоб передати атмосферу події. Також дуже важливо «перенести» глядача на місце події, такий задум можна реалізувати за допомогою закадрового тексту, наприклад: *«Муркотуни на виставці поводять себе по-різному: хтось після далекої дороги відпочиває, хтось злякано поглядає на людей які прийшли подивитися на чемпіонат, ну а хтось, як наприклад, улюблениця Ольги з Києва позує для відвідувачів»*.

Отже, зоотематика – одна із найбільш запотребуваних тем на телебаченні. Проте на українському телепросторі кваліфікованих авторських програм про тварин немає. Відтак створення авторської телепрограми «Вухаті та хвостаті» забезпечує інформування аудиторії про утримання тварин. Інформаційне наповнення авторського доробку представлено в жанрі інтерв'ю і репортажу. Перший зазначений жанр є найбільш використовуваним. За допомогою нього автор програми дізнається від героя та експерта про особливості утримання тварин. Жанр репортажу був доцільним тоді, коли інформували про подію в галузі кінології.

Список використаної літератури

1. Баришполець О. Чинники впливу засобів масової інформації на аудиторію [Електронний ресурс] / О. Баришполець. – Режим доступу : <http://www.politik.org.ua/vid/magcontent.php3?m=6&n=64&c=1448>.
2. Князев А. Основы тележурналистики и телерепортажа : учебное пособие / А. Князев. – Бишкек : КРСУ, 2001. – 160 с.
3. Лукина М. Технология интервью : учебное пособие для вузов / М. Лукина. – М. : Аспект Пресс, 2003. – 191 с.
4. Уоллес П. Психология Интернету [Електронний ресурс] / П. Уоллес. – Режим доступу : http://mediasapiens.kiev.ua/bytag/tag_doslidzhennya/page_2/.
5. Фролова Т. И. Социальная журналистика и ее роль в общественном диалоге / Т. И Фролова. – М. : Аспект Пресс, 2003. – 68 с.

Науковий керівник: к. філол. н., доцент О. М. Цапок

ЖАНРОВО-ТЕМАТИЧНА ПРЕЗЕНТАЦІЯ ШОУ-ГРИ НА СУЧАСНОМУ ТЕЛЕБАЧЕННІ

О. А. Тютенко

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Нині одним із найпопулярніших телевізійних продуктів є розважальні телепрограми, оскільки вони уможливають відображення дійсності крізь призму емоційного сприйняття світу. Люди намагаються перетворити в розвагу всі аспекти свого життя. Телеглядач звертається до розважального телебачення, якщо хоче відпочити без особливих матеріальних і психологічних затрат.